

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-3058/1
18/11/2025. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Остваривање и заштита права на приватност запослених”, кандидата Миленковић Марије, број досјеа M002/23-ИТ, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 18/11/2025. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
ПРИМЉЕНО:		18.11.25	
Преглед.	Број	Прилог	Вредност
01	3058		

На предлог Катедре за јавноправне науке, Одлуком Декана Правног факултета Универзитета у Нишу број 01-2983 од 13. 11. 2025. године, образована је Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом „Остваривање и заштита права на приватност запослених“, студенткиње Миленковић Марије, број досијеа M002/23–ИТ, у саставу: 1. Др Горан Обрадовић, редовни професор Правног факултета у Нишу, председник; 2. Др Дејан Вучетић, редовни професор Правног факултета у Нишу, члан; 3. Доц. др Марија Драгићевић Ђорђевић, доцент Правног факултета у Нишу, ментор, члан.

Комисија за оцену и јавну одбрану завршног мастер рада, након прегледа завршног мастер рада, у складу са својим овлашћењима, Катедри за јавноправне науке подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Завршни рад под називом „Остваривање и заштита права на приватност запослених“ кандидаткиње Миленковић Марије написан је на 72 странице компјутерски обрађеног текста, са више од 100 библиографских јединица домаће и стране литературе. Рад садржи све прописане елементе (садржај, увод, осам одвојених целина, закључак, сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, биографију студента и литературу), те је методолошки и формално усклађен са стандардима мастер академских студија на Правном факултету Универзитета у Нишу.

У уводу (стр. 1–2) кандидаткиња образлаже избор теме кроз указивање на повећану актуелност заштите приватности у условима технолошког развоја и дигитализације, који значајно шире домет и могућности надзора у радном окружењу. Дефинисани су предмет, циљеви и методологија истраживања, јасно је назначена научна и практична релевантност теме, а изложена је и структура рада. Увод је јасан, свеобухватан и поставља темељ за логичан распоред поглавља која следе.

Први део под називом „Право на приватност“ (стр. 2–6) представља теоријско-методолошки оквир рада. Кандидаткиња разматра историјско порекло приватности, различите теоријске концепте, категорије приватности и међусобни однос приватности и заштите података о личности. Посебно је истакнута сложеност одређења појма

приватности и њен динамичан карактер у условима технолошког развоја, што захтева његово континуирано преиспитивање. Део је написан систематично и са јасним ослањањем на релевантну научну литературу.

Други део „Право на приватност запослених“ (стр. 6–7) посвећен је специфичној позицији запосленог у радноправном односу. Истичу се ограничења која проистичу из односа субординације, као и потреба да се утврде јасне границе обраде података у контексту легитимних интереса послодавца. Кандидаткиња прецизно дефинише ситуације у којима може доћи до оправданог ограничења приватности запослених и указује на ризике који настају у околностима непостојања прецизног правног оквира. Овај део успешно повезује општи концепт приватности са особеностима радног односа.

Трећи део мастер рада чини тематски блок поглавља IV–VI (стр. 7–16), посвећен међународним и европским стандардима од значаја за остваривање и заштиту права на приватност запослених. У оквиру система Уједињених нација анализирају се Универзална декларација о правима човека, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима и Смернице за регулисање компјутеризованих база података о личности. Затим се разматрају стандарди Међународне организације рада, пре свега Кодекс праксе о заштити личних података радника и документи који се односе на тестирање на алкохол и дроге на радном месту. Посебно место заузимају стандарди Савета Европе, где се, полазећи од члана 8 Европске конвенције о људским правима, анализирају препоруке Комитета министара и развијена пракса Европског суда за људска права у погледу надзора и приватности запослених. На крају се разматрају стандарди Европске уније, пре свега Повеља ЕУ о основним правима, Општа уредба о заштити података о личности, као и мишљења Радне групе из члана 29, смернице Европског одбора за заштиту података и поједине одлуке Суда правде ЕУ. Кандидаткиња у овом делу показује способност критичког тумачења и уочава повезаност наведених стандарда са регулисањем радних односа и положаја запослених.

Четврти део „Остваривање и заштита права на приватност запослених у упоредном праву“ (стр. 17–29) представља упоредноправну анализу решења у Црној Гори, Босни и Херцеговини и Хрватској. Део је структуриран прегледно, са приказом нормативних решења, праксе надзорних органа и карактеристичних сличности и разлика у односу на Србију. Указано је на поједине добре праксе које би могле послужити као модел домаћем законодавцу. Анализа је уравнотежена и заснива се на релевантним прописима и доступној пракси.

Пети део „Остваривање и заштита права на приватност запослених у Србији“ (стр. 30–56) представља централни део рада. Детаљно су обрађена начела обраде података о личности, прихватљиви основи обраде, биометријски подаци, као и специфични облици надзора као што су видео-надзор, ГПС праћење, контрола комуникације и тестирање на алкохол и дрогу. Анализа је поткрепљена праксом Повереника и указује на постојеће нормативне недостатке, посебно у областима које нису довољно уређене. Ово поглавље показује висок ниво аналитичности и одличну примену теоријских стандарда на домаћи правни оквир.

У закључку (стр. 56–58) кандидаткиња сумира кључне резултате рада, указује на потребу јачања институционалних механизма заштите и потпуније хармонизације домаћег законодавства са стандардима Европске уније. Закључак је јасан, садржајан и у потпуности произилази из претходних поглавља, са адекватно формулисаним предлозима за унапређење постојећег стања.

Закључак и предлог

После детаљног разматрања завршног рада „Остваривање и заштита права на приватност запослених“, Комисија закључује да се кандидаткиња суочила са захтевном и обимном темом која је, због брзог развоја савремених технологија и све већег ризика по приватност појединаца у радном окружењу, изузетно актуелна и сложена. За потребе израде рада било је неопходно систематично проучити и анализирати релевантну домаћу и међународну правну теорију, правне прописе и праксу надлежних органа.

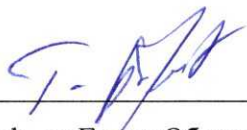
Право на приватност представља једно од основних људских права, чија је заштита у савременим условима дигитализације рада изложена бројним изазовима. Кандидаткиња је у свом раду приказала јасну, свеобухватну и критички засновану студију стандарда и механизма заштите приватности запослених, како у међународноправном, тако и у упоредноправном и домаћем оквиру. Значај рада огледа се у томе што је кандидаткиња, теоријски и практично, анализирала однос послодавца и запосленог, као и неопходност уравнотеживања легитимних интереса послодавца са заштитом достојанства, личних података и приватног живота запослених. Посебну вредност рада чини детаљна анализа нормативних недостатака у домаћем праву и указивање на могућа унапређења законодавства, уз опсежно коришћење судске праксе, докумената међународних организација и ставова Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности.

Из наведених разлога, Комисија закључује да је завршни мастер рад „Остваривање и заштита права на приватност запослених“ кандидаткиње Миленковић Марије самостално, темељно и методолошки уређено истраживање које доприноси развоју јавноправних и радноправних научних дисциплина. Кандидаткиња је показала висок степен аналитичности, критичког мишљења и способност примене сложених правних стандарда на проблеме радног окружења.

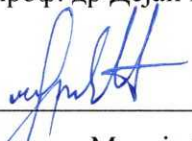
Пошто су испуњени сви услови предвиђени чланом 36. Правилника о мастер академским студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад кандидаткиње Марије Миленковић подобан за јавну одбрану, те предлаже Катедри за јавноправне науке Правног факултета Универзитета у Нишу да усвоји овај Извештај о оцени мастер рада и његовој подобности за јавну одбрану.

У Нишу, 18. 11. 2025. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

проф. др Горан Обрадовић

проф. др Дејан Вучетић

доц. др Марија Драгићевић Ђорђевић